

"DE LA CASA DE LA VILA ESTANT..."

L'ATUR: Sobre la crisi que pateix la societat occidental des de fa 6 ó 7 anys, ja està gairebé tot dit. Els polítics l'han analitzada del dret i del revés i - els economistes han ofert llurs receptes per intentar adobar el desgabell econòmic. - Si els monetaristes de Milton Friedman ens han parlat d'una correcta política monetària, els neo-Keynesians han posat l'èmfasi en la política fiscal. Al cap i a la fi, - fórmules velles, amb embocalls nous!

En el que sí estan d'acord tots els "grans sacerdots" és en el pecat original de la nostra economia: la puja de preus del petroli. I també han coincidit per assenyalar-ne el pecador: el moro mussa!

D'alló que ja no han parlat tant és del creixement gairebé geomètric dels beneficis dels monopolis, sobretot de les transnacionals del petroli. I molt menys encara del caràcter estructural de la crisi, amb les conseqüents derivacions moral i ètiques. Amb el trontoll de l'economia ha quedat qüestionat fins i tot el concepte de societat occidental i la seva escala de valors.

L'atur i inflació són els efectes principals d'aquesta crisi. I l'atur, ensems, la conseqüència més dramàtica. Les xifres són escruixidores -17 milions de treballadors en atur oficialment censats només en els països de l'OCDE (1), a l'any 77; dramàtiques - moltes de les situacions personals dels aturats i incalculable el cost social que de la crisi se'n deriva (pensem només en l'augment de la delinqüència provocat directament - per l'atur).

Malgrat que l'atur hagi arribat a la nostra Vila amb retard (la primera empresa tanca a l'any 78) i que les conseqüències són fins el moment molt limitades (l'atur afecta al 5% de la població activa arbucienca), no deixa d'ésser un tema preocupant.

Fins avui han desaparegut 4 empreses, 3 del ram de la fusta i una del tèxtil, que donaven feina a 91 treballadors/res. En aquests moments són entre 50 i 60 les persones - sense feina a la nostra vila, de les quals una vintena no tenen carnet d'atur. I la perspectiva no és pas massa optimista; dues empreses, una del metall i una altra tèxtil estan a punt de baixar portes, amb la qual cosa 30 treballadors/res més quedarien al carrer.

Una de les constatacions més lamentables que es poden fer, un cop endinsats mínimament en l'anàlisi causal d'aquestes xifres és que el 80% de l'atur de la nostra Vila ha estat provocat bàsicament per la mala gestió empresarial.

Trist, però, no per això, menys cert!

De la Casa de la Vila estant, hom viu aquest problema social greu amb una sensació aclaparadora d'impotència. El tema depassa, de bon tros, les migrades competències d'un Ajuntament i l'actual legislació només permet al municipi gestos simbòlics i declaracions voluntaristes.

Per contra algun grup econòmic ha aprofitat, demagògicament, el malestar i el nerviosisme que el fantasma de l'atur provoca en els treballadors per fer xantatge a l'Ajuntament, tot intentant obtenir-ne tractes a favor o simplement per justificar il·legalitats.

L'atur, realitat del nostre temps, una de les grans contradiccions d'un sistema que es basa, almenys en teoria, en el respecte de les llibertats personals, però que no és capaç de garantir a l'home el més elemental dels seus drets: el dret al treball.

JAUME SOLER I PASTELLS

(1) OCDE - Organització per la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic que agrupa la major part dels països occidentals.

PHILDAR

LLANES • MITGES • MITJONS

GUIA PER A LA CONFECCIÓ DE JERSEIS.

c/ Germana Assumpta, 22